10/2026

Presloviny

Od studentů...

Oslavy 125 let Smíchovské střední

Adaptťák prvních ročníků

Doporučení maturitní četby

Tipy na cestování po Evropě

04
Oslavy 125 let Smíchovské střední

12
Adaptťák nových prváků

20
Zahájení školního roku na výstavišti?

„Výroční oslavy školy dle mého dopadly na výbornou. I přes pár zádrhelů a problémů na poslední chvíli vše nakonec dopadlo dobře. Velmi mile mě překvapila obrovská účast lidí na večerní Garden Party v Radlicích.“

– Patrik Müller

vedoucí PR oddělení Smíchovské střední,
citace na straně 9

16 Na obou stranách Öresundu

22 Švédsko: týden, kdy jsme poznali sever

28 Jak cestovat levně v zemi bohatství?

32 Doporučení maturitní četby: Havran

34 SSPŠ Game Jam 2026

36 Krátké zprávy

40 Sociální partneři

Kateřina Čermáková

Oslavy 125 let Smíchovské střední

Smíchovská střední oslavila 7. a 8. září 2026 významné jubileum – 125 let od svého založení. Dvoudenní program připomněl historii první průmyslové školy svého druhu, představil současné studentské projekty a nastínil směřování školy do dalších let. Součástí oslav byly tiskové konference, podpis memorand o spolupráci, speciální Dny otevřených dveří, setkání absolventů i běh na počest výročí. Škola tak ukázala, že její budoucnost stojí nejen na moderních technologiích, ale především na lidech, kteří dostávají prostor rozvíjet vlastní nápady.

Od historických základů k modernímu vzdělávání

Založení školy před 125 lety představuje významný milník v historii českého technického vzdělávání. Od svých počátků se Smíchovská průmyslovka postupně proměňovala a reagovala na potřeby společnosti i vývoj technologií. Dnes na ní studuje přibližně 1 600 studentů a její vzdělávací přístup klade důraz na samostatnost, praktické zkušenosti a rozvoj individuálních schopností.

Hlavní část oslav zahájila v pondělí 7. září dopolední tisková konference v areálu Smíchov. Během ní byla představena historie školy, její současné projekty a vize do dalších let. Významným bodem programu bylo podepsání memoranda o spolupráci se Svazem průmyslu a dopravy České republiky. Součástí dopoledního programu byl také křest knihy Učit jde i jinak 2, jejímž autorem je ředitel školy Radko Sáblík.

Jedním z mnoha témat na tiskové konferenci bylo vysvětlení aktivního studenta. Ten umožňuje studentům více ovlivňovat vlastní vzdělávání, protože si mohou sami volit přibližně třetinu vyučovaných předmětů. Díky tomu mají možnost zaměřit se na oblasti, které je zajímají a kterým se chtějí věnovat v budoucnu.

S tím souvisí také role učitelů. Ti na škole nevystupují pouze jako předávající znalostí, ale stále více také jako mentoři, kteří studenty provázejí jejich projekty, pomáhají jim hledat vlastní cestu a podporují jejich samostatnost.

Zajímavostí je také zapojení samotných studentů do výuky. V minulém roce tvořili studenti 37 % lidí, kteří na škole vyučují. Tento přístup dává studentům možnost předávat své znalosti ostatním, rozvíjet vlastní schopnosti a získávat zkušenosti s výukou. Zároveň odráží filozofii školy, ve které učitelé vystupují nejen jako předávající znalostí, ale také jako mentoři, kteří studenty podporují v jejich samostatnosti a osobním rozvoji.

Studenti jako tvůrci vlastních projektů

Významnou součástí života školy jsou studentské projekty, které přesahují běžnou výuku. Mezi ně patří například Mediální dům, zaměřený na mediální tvorbu, audiovizuální produkci a komunikaci. Studenti zde získávají praktické zkušenosti s tvorbou obsahu, natáčením, zpracováním materiálů a prezentací výsledků své práce.

Důležitou roli hrají také Presloviny, studentské noviny školy, které přinášejí informace o dění ve školní komunitě a dávají studentům prostor věnovat se žurnalistice, psaní a informování ostatních.

Dalším příkladem studentské iniciativy je Kolben Racing, který propojuje technické znalosti s konstrukcí, vývojem a týmovou spoluprací. Podobné projekty ukazují, že technické vzdělávání nemusí zůstávat pouze u teorie, ale může vést ke konkrétním výsledkům.

Pozornost si zaslouží také ČENDA, humanoidní robot představující jednu z oblastí zájmu školy v oblasti robotiky a umělé inteligence. Na tuto oblast navazuje AI Lab, kde se studenti mohou věnovat experimentování s umělou inteligencí a poznávat možnosti jejího využití v praxi.

Škola podporuje rovněž vznik vlastních podnikatelských nápadů prostřednictvím inkubátoru startupů. Studenti zde dostávají příležitost rozvíjet své projekty, ověřovat jejich potenciál a seznamovat se s principy podnikání. Inovace tak nejsou pouze tématem vyučovacích hodin, ale také součástí každodenního školního prostředí.

Vesmír, technologie i nové prostory

Technologické zaměření školy se projevuje také v projektech spojených s vesmírem. Významnou součástí tohoto prostředí je školní observatoř v areálu Radlická, která disponuje satelitním vybavením. Studenti tak mají možnost přiblížit se oblastem, jako jsou astronomie, kosmické technologie a práce s daty.

S vesmírnými aktivitami souvisí také projekt Array a satelity EUMETSAT. Ty připomínají význam družicových systémů pro pozorování Země, sběr dat a jejich následné využití. Tyto oblasti otevírají studentům cestu k poznávání technologií, které mají význam nejen ve vědě, ale také v průmyslu a každodenním životě.

Dalším místem je Space Gallery, která rozšiřuje možnosti prezentace projektů a témat spojených s vesmírem. Škola tak vytváří prostředí, ve kterém se studenti mohou setkávat s moderními technologiemi nejen při výuce, ale také prostřednictvím vlastních aktivit.

Právě rozvoj podobných projektů ukazuje, že škola usiluje o propojení teoretických znalostí s praktickým výzkumem a technologickými inovacemi.

Spolupráce s průmyslem a nové příležitosti

Důležitou součástí oslav bylo podepsání memoranda o spolupráci se Svazem průmyslu a dopravy České republiky. Partnerství má potenciál posílit propojení školy s průmyslovým prostředím a přinést studentům nové možnosti získávání zkušeností, navazování kontaktů a seznamování se s aktuálními potřebami trhu práce.

Dalším významným partnerem je developerská skupina Trigema, se kterou škola rovněž podepsala memorandum o spolupráci.

Slavnostní podpis se uskutečnil v úterý 8. září v areálu Radlická během tiskové konference věnované společným projektům.

Za společnost Trigema memorandum podepsal její majitel Marcel Soural společně se svou manželkou Veronikou Souralovou, ředitelkou Czech Press Photo.

Partnerství otevírá prostor pro nové projekty propojující technické vzdělávání, architekturu, stavebnictví a moderní technologie.

Trigema se věnuje mimo jiné výstavbě bytových projektů a rozvoji dalších developerských aktivit. Mezi její projekty patří například Lihovar. Společnost zároveň rozvíjí své působení v zahraničí, mimo jiné na Slovensku, v Rakousku a Polsku.

Součástí úterní tiskové konference bylo také představení projektu CyberDog, robotické vinárny, na kterém spolupracují absolvent školy Alex Naxera a Antonín Šiška. Projekt ukazuje možnosti využití robotiky a automatizace v prostředí služeb a představuje konkrétní příklad toho, jak lze moderní technologie propojit s podnikáním.

V druhé části konference vystoupili Petr Šic, Petr Vosáhlo a Jan Ledvina s projektem observatoře v areálu Radlická a aktivitami zaměřenými na přijímání signálů z vesmíru. Také tyto iniciativy rozšiřují možnosti praktického zapojení studentů do technických a výzkumných projektů.

Ředitel Radko Sáblík ocenil průběh tiskové konference i navázanou spolupráci: *„Tisková konference se povedla a jsem moc rád za podepsané Memorandum o spolupráci.“* Poděkoval rovněž studentům, kteří se podíleli na organizaci, a všem, kteří zajistili občerstvení.

Učit jde i jinak

Významným tématem, které se prolíná celkovým směřováním školy, je hledání nových cest ve vzdělávání. Ředitel Radko Sáblík je autorem knihy Učit jde i jinak 2, která byla během pondělní tiskové konference slavnostně pokřtěna.

Kniha se věnuje alternativním přístupům k výuce a možnostem, jak vzdělávání přizpůsobovat současným potřebám. Její název zároveň vystihuje filozofii, kterou škola uplatňuje v každodenním fungování. Samostatnost studentů, projektová výuka a role učitelů jako mentorů vytvářejí prostředí, v němž studenti mohou přicházet s vlastními nápady, učit se prostřednictvím zkušeností a přebírat odpovědnost za svou práci.

Tento přístup se promítá do studentských projektů, výzkumných aktivit i spolupráce s externími partnery. Studenti tak získávají příležitost nejen osvojit si odborné znalosti, ale také rozvíjet schopnosti, které budou potřebovat při dalším studiu, podnikání nebo nástupu do zaměstnání.

Garden Party přilákala přibližně 250 hostů

Pondělní program pokračoval odpoledne speciálním Dnem otevřených dveří,

který návštěvníkům umožnil poznat školní prostředí a její vzdělávací přístup. Večer pak patřil absolventům, bývalým i současným pedagogům a dalším přátelům školy.

V areálu Smíchov se uskutečnily besedy s ředitelem Radko Sáblíkem, během nichž přibližoval historii školy, její současnost a plány do budoucna. Návštěvníci měli také možnost prohlédnout si školní prostory a setkat se s lidmi, kteří jsou se Smíchovskou průmyslovkou spojeni.

Hlavním bodem večerního programu však byla Garden Party v areálu Radlická. Ta nabídla příležitost znovu se setkat s bývalými spolužáky, učiteli i dalšími lidmi, kteří jsou součástí historie školy. Součástí programu byly prohlídky areálu a hudební vystoupení kapely Fešáci.

Organizátoři původně očekávali výrazně nižší účast. Nakonec na akci dorazilo přibližně 250 absolventů, studentů, učitelů a dalších přátel školy.

„Vedoucí PR pan Patrik Müller očekával sedmdesát hostů, já byl optimističtější a předpokládal kolem stovky účastníků Garden Party. Nakonec však bylo přítomných více než dvojnásobek,“ uvedl ředitel Radko Sáblík.

Tak vysoká účast přinesla i nečekané komplikace. Kvůli většímu počtu hostů došlo přibližně kolem desáté hodiny večer občerstvení i nápoje. Přes tyto drobné organizační problémy hodnotil ředitel setkání pozitivně. Poděkoval všem, kteří pomáhali s přípravou, organizací a zajištěním občerstvení.

Zvláštní uznání věnoval studentům čtvrtého ročníku oboru Hotelnictví, kteří se až do pozdních hodin starali o obsluhu a chod akce. Poděkoval také paní Kunclové a paní Mihoučkové za pozdní občerstvení pro organizátory a obsluhu a paní Vokůrkové za zajištění kapely Fešáci.

Úspěšný průběh oslav ocenil také vedoucí PR oddělení Patrik Müller: *„Výroční oslavy školy dle mého dopadly na výbornou. I přes pár zádrhelů a problémů na poslední chvíli vše nakonec dopadlo dobře. Velmi mile mě překvapila obrovská účast lidí na večerní Garden Party v Radlicích.“*

Poděkoval také studentům a učitelům, kteří se na přípravách podíleli, a zvlášť ocenil organizační tým i studenty čtvrtého ročníku oboru Hotelnictví, kteří se starali o občerstvení až do půlnoci.

Ředitel Radko Sáblík navíc využil příležitosti k neformálním rozhovorům se studenty. Po půlnoci strávil čas s obsluhujícími studenty čtvrtého ročníku a později se setkal také se studenty třídy 2.B, kteří se připravovali na dokončení běžecké výzvy k výročí školy.

Studenti uběhli 125 kilometrů na počest výročí

Výročí školy se rozhodli originálním způsobem připomenout také studenti třídy 2.B. Jejich cílem bylo uběhnout 125 kilometrů během dvanácti hodin, symbolicky jeden kilometr za každý rok existence školy.

Původně měl celou vzdálenost absolvovat Lukáš Jakl, zatímco ostatní studenti mu měli poskytovat podporu. Kvůli jeho náhlým zdravotním komplikacím se však plán změnil a běh se uskutečnil jako štafeta. Do akce se zapojilo deset běžců včetně pana učitele Miškovského, který nakonec doběhl poslední kilometr.

Štafeta odstartovala 7. září ve 20 hodin a cíle dosáhla následující den v 7.11 hodin. Studenti tak společně uběhli požadovaných 125 kilometrů za 11 hodin a 11 minut, s průměrným tempem 5 minut a 22 sekund na kilometr.

Běh byl rozdělen do tří částí. První skupina ve složení Karel Vacík, Tomáš Keřka, Filip Dušek, Era Aurelia a Anika Holubcová uběhla mezi 20.00 a 0.30 hodinou celkem 50 kilometrů. Následovala skupina Krištofa Hrdého, Richarda Malána a Michala Kapela, která mezi 0.30 a 6.00 hodinou přidala dalších 60 kilometrů. Závěrečných 15 kilometrů dokončili Adam Hněvkovský a pan učitel Miškovský.

„Smekám před studenty, kteří naplnili své předsevzetí a uběhli na ovále 125 kilometrů na počest oslavy 125 let Smíchovské střední. Velmi jim děkuji za jejich aktivitu a za jejich přístup. Chovám k nim velkou úctu,“ ocenil jejich výkon ředitel Radko Sáblík.

Běžecká výzva se tak stala jedním z nejvýraznějších příkladů studentské iniciativy během oslav. Ukázala schopnost studentů přizpůsobit se nečekaným okolnostem, spolupracovat a společně dosáhnout stanoveného cíle.

Nová odpočinková zóna SUN DECK

Oslavy přinesly také konkrétní novinku pro každodenní život školy. V areálu Radlická byla otevřena venkovní odpočinková zóna SUN DECK, která se nachází za budovou A2, v prostoru nádvoří za novou chemickou laboratoří.

Nová celodřevěná terasa s lavičkami, stoly a okrasnou zelení má sloužit studentům i zaměstnancům jako místo k odpočinku během školního dne. Využít ji bude možné také k venkovnímu posezení s občerstvením v návaznosti na školní bufet.

Na realizaci se významně podíleli studenti oboru Hotelnictví Ondřej Nosek a Vojtěch Štěpán Janík. Na projektu pracovali téměř celé letní prázdniny, často v náročných povětrnostních podmínkách a pod časovým tlakem, aby byl prostor připraven ještě před zahájením oslav.

Vedoucí provozního oddělení Martin Stejskal ocenil jejich nasazení, samostatnost, vytrvalost a kvalitně odvedenou práci. Vyjádřil také přání, aby se SUN DECK stal oblíbeným místem pro setkávání, relaxaci a načerpání energie mezi vyučováním.

Zároveň připomněl nutnost dodržovat zákaz manipulace

s otevřeným ohněm a dalšími zdroji, které by mohly způsobit požár. Nová odpočinková zóna tak představuje nejen praktické rozšíření školního areálu, ale také výsledek práce studentů, kteří se aktivně podílejí na podobě svého prostředí.

Poděkování lidem, kteří tvořili historii školy

Oslavy 125. výročí nebyly věnovány pouze současným projektům a budoucím plánům. Důležitou součástí bylo také ocenění lidí, kteří se dlouhodobě podíleli na fungování školy a jejím rozvoji.

Poděkování za dlouholeté působení na škole patřilo také panu Nechanickému a paní Kabelové. Jejich práce připomíná, že za každou vzdělávací institucí stojí především lidé, kteří jí věnují svůj čas, zkušenosti a energii.

Propojení zkušeností dlouholetých pedagogů s novými přístupy a technologiemi vytváří prostor pro další rozvoj školy. Tradice a inovace zde nejsou protiklady, ale dvě součásti jednoho celku.

Poděkování patřilo také studentům, učitelům, organizačnímu týmu a všem ostatním, kteří pomáhali s přípravou a realizací jednotlivých částí programu. Právě jejich práce umožnila, aby se dvoudenní výročí stalo příležitostí k setkávání, prezentaci školních projektů a připomenutí společné historie.

125 let zkušeností a další výzvy před námi

Oslavy 125 let Smíchovské průmyslovky ukázaly školu, která se hlásí ke své historii, ale současně hledá nové cesty, jak připravovat studenty na rychle se měnící svět. Od programu aktivního studenta přes humanoidního robota ČENDU a AI Lab až po spolupráci se Svazem průmyslu a dopravy a společností Trigema se jednotlivé aktivity spojují v jednom cíli: nabídnout

studentům co nejvíce příležitostí k rozvoji.

Výstižně tuto filozofii shrnuje myšlenka, která se školními aktivitami prolíná: *„Divní lidé mění svět.“* Odvaha přemýšlet jinak, zkoušet nové věci a přicházet s neobvyklými nápady může být právě tím, co posouvá společnost kupředu.

Po 125 letech tak Smíchovská průmyslovka nestojí pouze jako připomínka historie technického vzdělávání. Je také místem, kde studenti dostávají prostor měnit své nápady ve skutečné projekty, přebírat odpovědnost a hledat vlastní způsob, jak ovlivnit svět kolem sebe. Dvoudenní oslavy připomněly, že za úspěchem školy nestojí pouze její historie a moderní vybavení, ale především lidé, kteří ji společně utvářejí.

Fotili: *Sophie Koudelová, Vojtěch Nerad, Václav Molík, Adéla Brychcínová, Vilém Stehlík, Daniel Franc, Adelina Pricop*

Olivie Balek

Běžný adaptační kurz nebo pořádná seznamovačka?

Týden plný výzev a strastí přinesl adaptační kurz letošních prváků ze Smíchovské střední. Od nošení židle přes lidskou stonožku až po noční buzení a následné běhání – to vše vás čeká v tomto článku. Čtěte dále a dozvíte se, jak se s tím studenti vypořádali.

První část týdne působila jako pohodový adaptační kurz. Po slavnostním zahájení jsme nasedli do autobusů a vyrazili směr Růžená. Po cestě si drtivá většina užívala poslední chvíle klidu před naším seznamováním, scrollovala nebo hrála Brawl Stars. Jakmile jsme dorazili, vyrazili jsme si dát oběd po intenzivním odpočinku v autobusech a šli se ubytovat. Než jsme se všichni stihli rozkoukat, už byl nástup a měli jsme se po třídách svázat provázkem k sobě. Už tady se ukázalo, kdo je vůdce skupiny a kdo si užívá, že ho někdo tahá za přivázané zápěstí. Běhali jsme po stanovištích, kde byly úkoly, podle kterých jsme se museli následně seřadit. Po této stmelovací aktivitě nás naštěstí čekala už jen večeře a pana ředitele Sáblíka velmi motivační proslov.

Ráno na nás však nečekalo nic dobrého, jelikož si pro nás učitelé připravili celodenní výlet. Vtip spočíval v tom, že jsme sebou nesli židli, která se za celou dobu nesměla dotknout země, (nejen že jsme ji položili, ale je to i vyfocené, protože jsme u toho dělali třídní fotku) bohužel to ale nebylo to nejhorší na celé cestě.

Na stanovištích na nás čekaly různorodé úkoly jako třeba udělat lidskou stonožku, pyramidy nebo obří nápis SSPŠ. Mám však dojem, že to více než pro stmelování kolektivu bylo pro pobavení pana ředitele. Evidentně jsme ho však nepobavili dost. A tak nás ráno nahnali na brzké posilo-vání a potom do rybníka, kde jsme museli zdolat blátivé dno až k bojce a zpět. Po snídani jsme byli rozděleni na dvě party po třídách. Koupání ale nebylo dost, a tak jsme měli absolvovat kvadriatlon při kterém jsme plavali, házeli, běhali a dělali ze sebe lidského koně. Po obědě a krátkém odpočinku si nás pan ředitel svolal před jídelnu. Zřejmě usoudil, že jsme se první tři dny až podezřele dobře bavili a že náš adaptační kurz začíná více připomínat letní tábor. Rozhodl se tedy, že přebírá celý program a nechá nás se pořádně poznat ve své podstatě.

V půl druhé ráno nás vzbudili na noční hru. Naše třída si ji bohužel užila o něco déle než ostatní, protože jsme se rozhodli nebrat čas jako hlavní prioritu. Nejdřív jsme běhali po stanovištích, kde jsme si měli zapamatovat text, který potom naše spolužačky zapisovaly. Následně jsme se vydali po celém areálu hledat sportovní předměty. Jeden z nich jsme samozřejmě potřebovali od jiné třídy, která ho měla. Domluvili jsme se proto, že jim dáme jiný předmět výměnou za ten náš.

V tu chvíli přišla paní učitelka a oznámila nám, (přestože to pan ředitel původně povolil) že se předměty nesmí měnit. Po chvíli vyjednávání se situace nějak vyřešila a my jsme mohli pokračovat. Noční hru jsme tak úspěšně dokončili ve 4:30.

Naštěstí jsme měli dostatek času na spánek, jelikož už v 5:45 nás čekalo další probuzení. Tentokrát jsme šli běhat, protože evidentně existuje nějaký důvod, proč by člověk po hodině spánku neměl být unavený.

Po běhání jsme dostali čas na sběr dřeva, ze kterého jsme měli poté postavit vor na soutěžení. Na něm jsme potom závodili, protože samotné postavení plavidla by samozřejmě bylo příliš jednoduché.

Po snídani jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna stavěla vor a druhá šla na orientační běh. A po tomto dni jsme všichni pochopili proč se takto máme poznat. Byli jsme unavení a nepříjemní a ukázalo se, jak každý zvládá takovéto situace. Večer bylo poněkud klidnější promítání fotek z výletu a následovalo už jen opékání buřtů a krásná hvězdná noc, která za tu únavu rozhodně stála. A tak se prváci poznali.

Fotili: *Sophie Koudelová, Matěj Kýhos*

Štěpán Frajbiš

Na obou stranách Öresundu

Barevné domy, moderní architektura, cyklisté na každém rohu a vysoké životní náklady. Tak bych několika slovy popsal svou cestu do Dánska a Švédska. Během jediného výletu jsem navštívil dvě města, která od sebe dělí pouze průliv Öresund.

První dojmy z Kodaně

Moje cesta začala příletem na kodaňské letiště. Jednou z prvních věcí, kterých jsem si při procházce městem všiml, bylo neuvěřitelné množství cyklistů. Kola zde nejsou pouze prostředkem pro volnočasové aktivity, ale plnohodnotnou součástí každodenní dopravy. Lidé na nich jezdí prakticky za každého počasí, ať už svítí slunce, prší, nebo fouká silný vítr. Velkou zásluhu na tom má rozsáhlá cyklistická infrastruktura. Cyklostezky a cyklopruhy jsou široké, často oddělené od automobilové dopravy, a díky tomu působí velmi bezpečně. Rozsáhlá parkoviště pro kola a cyklisté všech věkových kategorií jsou zde naprostou samozřejmostí.

Celkově na mě Kodaň působila jako město, kde se nikdo příliš nikam nežene. Lidé trávili čas v kavárnách, parcích nebo u vodních kanálů a celé město mělo příjemnou, uvolněnou atmosféru.

Co stojí v Kodani za návštěvu?

Jedním z nejznámějších míst je bezpochyby Nyhavn, historický přístav lemovaný barevnými domy. Právě zde jsem měl pocit, že se nacházím na místě, které dokonale vystihuje atmosféru dánské metropole. Přestože jde o turisticky velmi oblíbenou lokalitu, rozhodně stojí za návštěvu.

Nedaleko se nachází královský palác Amalienborg, kde lze sledovat střídání královské stráže. Během procházky městem stojí za zastávku také slavná socha Malé mořské víly nebo čtvrť Christianshavn, známá svými vodními kanály a osobitou atmosférou.

Velkou výhodou Kodaně je, že většinu hlavních památek lze obejít pěšky. Pokud člověku nevadí delší procházky, nemusí za městskou dopravu utratit téměř nic. Navíc jsou mnohé z nejznámějších památek a veřejných prostranství přístupné zdarma.

Přes slavný most do Švédska

Jedním z nejzajímavějších momentů celé cesty byl přesun z Dánska do Švédska. Obě země propojuje Öresundský most, který byl otevřen v roce 2000. Samotná cesta autobusem z kodaňského letiště do Malmö trvá přibližně 40 minut, takže navštívit obě města během jednoho výletu není vůbec složité.

Malmö na mě oproti Kodani působilo klidnějším a méně turistickým dojmem. Historické centrum tvoří menší náměstí, tradiční domy a úzké uličky, které příjemně kontrastují s moderními částmi města.

Nejvíce mě zaujalo náměstí Lilla Torg, historická čtvrť Gamla Staden a pobřežní oblast Västra Hamnen. Právě zde stojí Turning Torso, přibližně 190 metrů vysoký mrakodrap, který se díky svému spirálovitému tvaru stal jedním ze symbolů Malmö.

Za návštěvu rozhodně stojí také pobřeží, odkud je za dobré viditelnosti možné pozorovat Öresundský most a na obzoru zahlédnout Dánsko.

Jak drahá je Skandinávie?

Největší cenové rozdíly oproti České republice jsem zaznamenal především u stravování. Pokud chce člověk cestovat levně, vyplatí se nakupovat mimo turistické centrum a vyhýbat se drahým restauracím. Ušetřit se dá také na dopravě. Některé společnosti nabízejí možnost zapůjčení kola na prvních 60 minut zdarma, což může stačit na prohlédnutí několika zajímavých míst.

Z mého pohledu bylo Malmö cenově o něco příznivější než Kodaň, především pokud jde o potraviny. Při delším pobytu v Kodani se tak může vyplatit vyrazit do Švédska pouze na větší nákup a následně se vrátit zpět. V mém případě vyšla zpáteční cesta autobusem mezi oběma městy přibližně na 250 Kč. Zda se takový výlet vyplatí, samozřejmě záleží na velikosti nákupu a rozdílech v cenách. Přesto si myslím, že ani jedno z těchto měst není pro studenty finančně nedostupné. Mnoho zajímavých míst lze navštívit zdarma a s trochou plánování se dají celkové výdaje výrazně snížit.

Které město mě zaujalo více?

Obě města na mě udělala dobrý dojem, každé však trochu jiným způsobem. Kodaň mě zaujala především svou cyklistickou kulturou, historickým přístavem a moderním prostředím. Malmö naopak působilo klidněji a nabídlo zajímavou kombinaci historického centra s moderní architekturou.

Do obou zemí bych se v budoucnu rád vrátil, protože jsem přesvědčený, že mají stále co nabídnout.

Foto z: *visitcopenhagen.com, tophinhanhdep.com, getyourguide.com, wikimedia.orgs, Kristýna Dřevikovská*

Kateřina Čermáková

Zahájení školního roku na výstavišti?

Nový školní rok odstartovala Smíchovská střední slavnostním zahájením, které se tentokrát uskutečnilo ve venkovních prostorách Výstaviště. Setkání se zúčastnilo velké množství studentů, kteří tak měli možnost společně zahájit další rok studia. Zajímavostí letošní akce bylo umístění pódia přímo na Křižíkově fontáně, které celému setkání dodalo netradiční kulisu.

Slavnostní zahájení nebylo pouze formálním začátkem školního roku. Prostor dostali také studenti a učitelé, kteří během programu představovali své projekty a aktivity spojené se školou. Účastníci tak mohli získat přehled o různých činnostech, do kterých se studenti i pedagogové zapojují, a dozvědět se více o projektech, které jsou součástí života Smíchovské střední. Právě možnost představit vlastní práci a sdílet zkušenosti s ostatními dodala akci další rozměr.

Organizace takto rozsáhlého setkání ve venkovních prostorách byla pro pořadatele novou zkušeností. Bylo potřeba zajistit hladký průběh programu a koordinaci velkého počtu účastníků. Podle Patrika Müllera, který se na přípravě akce podílel, se však organizace obešla bez zásadnějších problémů.

„Slavnostní zahájení školního roku jsme poprvé organizovali v takto velkém počtu ve venkovních prostorách, veškerá organizace se obešla bez jakýchkoliv problémů,“ uvedl pan Müller. Zároveň upozornil na jednu komplikaci, která se během akce objevila. Někteří studenti začali z Výstaviště samovolně odcházet ještě před skončením programu. Podle jeho slov se naštěstí jednalo pouze o menší část účastníků.

Celková zpětná vazba však byla pozitivní. Organizátoři hodnotili průběh zahájení příznivě a kladné reakce potvrdily, že se akce setkala s dobrým ohlasem. Letošní ročník

tak přinesl nejen společné setkání studentů a pedagogů, ale také cenné zkušenosti s pořádáním velké školní události mimo běžné prostředí školy.

Pro studenty prvních ročníků měl tento den ještě další význam. Bezprostředně po slavnostním zahájení totiž vyrazili na adaptační kurz. Ten jim nabídl příležitost poznat nové spolužáky, lépe se seznámit se svými třídními kolektivy a usnadnit si první kroky na nové škole. Začátek studia tak pro ně nebyl spojen pouze se slavnostním programem, ale také s první společnou zkušeností mimo školní lavice.

Zahájení tak nabídlo studentům příležitost nahlédnout do projektů, které na Smíchovské střední vznikají, a zároveň se seznámit s aktivitami svých spolužáků i učitelů. Pro prváky pak představovalo první společný krok do nového školního roku, na který navázal adaptační kurz. Letošní setkání tak symbolicky otevřelo další rok plný nových zkušeností, nápadů a příležitostí, které mohou studenti během studia rozvíjet.

Marie Souchová

Švédsko: týden, kdy jsme poznali sever

V září jsme se vydali na školní zájezd do Švédska – země, která je známá svou čistotou, klidem, přírodou a moderním životním stylem. A už první kilometry nám naznačily, že to nebude obyčejný školní výlet.

Ve večerních hodinách jsme vyrazili z České republiky směrem k Baltu. Autobus se postupně ponořil do večerního šera, a jak jsme projížděli Německem, začala se ozývat typická „zájezdová“ atmosféra: tiché rozhovory, oblíbené písničky, první fotky, svačiny z domova a očekávání toho, co nás čeká. Noční tranzit do Rostocku byl dlouhý, většina z nás nakonec usnula a probudila se až nedaleko přístavu.

Brzy ráno nás čekala plavba trajektem z německého Rostocku do dánského Gedseru. Dvě hodiny na moři byly pro mnohé první zkušeností s velkou lodí.

Kodaň: moře, kanály a Malá mořská víla

Po připlutí do Gedseru jsme pokračovali do Kodaně – elegantního města, které spojuje historii s moderním severským stylem. Nejdříve nás čekala projížďka po vodních kanálech, která nám ukázala město z úplně jiné perspektivy. Během hodinové plavby jsme míjeli barevné domy, moderní budovy, historické přístavy i slavný Nyhavn.

Následovala procházka městem, která směřovala k Malé mořské víle. Socha je inspirovaná pohádkou H. Ch. Andersena a přestože je drobná, její atmosféra je silná a každý si ji chtěl vyfotit.

Večer jsme dorazili do Bottnarydu, malé vesnice obklopené lesy a jezery, kde jsme se ubytovali a konečně si odpočinuli po dlouhé cestě.

Bottnaryd: dřevěný kostel, rašeliniště a párečky v lese

Další ráno jsme začali návštěvou dřevěného kostela v Bottnarydu, jednoho z nejstarších a nejzachovalejších kostelů svého druhu ve Švédsku. Jeho tmavé trámy, jednoduchá výzdoba a klid uvnitř působily až magicky.

Po prohlídce jsme se vydali na procházku po lávkách v rašeliništi. Dřevěné chodníčky vedly mezi mokřady, mechem a nízkými borovicemi, takže jsme měli pocit, že kráčíme přímo středem severské divočiny. Ticho, vlhký vzduch a měkký terén pod lávkami vytvořily úplně jiný typ zážitku, než jaký známe z českých lesů.

A pak přišlo překvapení od pana majitele. Uprostřed lesa na nás čekal malý improvizovaný „piknik“ – grilované párečky, které nám připravil přímo na ohni. Jednoduché, nečekané a naprosto skvělé. Tahle chvíle měla něco z dětských táborů, ale zároveň byla typicky severská: příroda, oheň, pohoda.

Odpoledne jsme navštívili sirkárnu, kde jsme si mohli prohlédnout historii a zájemci se pokoušeli vyrobit krabičku na zápalky.

Na závěr dne jsme se přesunuli do Jönköpingu, kde jsme si prohlédli Husqvarna Museum – místo věnované slavné švédské značce, která vyrábí vše od šicích strojů přes motocykly až po motorové pily. Expozice byla plná techniky, historie a zajímavostí, které nás překvapily svou rozmanitostí.

Stockholm: Nobelova radnice a loď, která se potopila

Čtvrtý den začal opravdu brzy. Vstávání ještě za tmy nebylo jednoduché, ale před námi byl výlet do Stockholmu. Čekala nás dlouhá cesta, ale výsledek stál za to.

Po příjezdu do švédské metropole jsme zamířili rovnou do jedné z jejích nejznámějších budov – Radnice Stadshuset. Měli jsme rezervovanou prohlídku, která nás provedla místy, kde se každoročně koná slavnostní banket po předávání Nobelových cen. Viděli jsme Zlatý sál, jehož stěny pokrývá více než 18 milionů zlatých kostiček mozaiky, a také Modrou halu, která ve skutečnosti není vůbec modrá. Právě zde se odehrává slavný noblesní večer, který zná celý svět.

Po prohlídce jsme se vydali na procházku centrem Stockholmu. Historické uličky, mosty, voda na každém kroku a elegantní severská architektura vytvářely atmosféru, která se jen těžko popisuje – člověk ji musí zažít.

A samozřejmě nechyběla ani návštěva Vasa muzea, kde je vystavená monumentální válečná loď z 17. století, která se potopila hned při své první plavbě. Vidět ji naživo je zážitek, který se nedá s ničím srovnat – její velikost, zachovalost i příběh působí neuvěřitelně.

Na konci dne jsme se vraceli unavení, ale plní dojmů. Stockholm nám dal víc, než jsme čekali.

Gränna: město sladkostí a severské pohody

Naše putování nás zavedlo do Gränny, malého turistického centra na břehu jezera Vättern. Přestože má jen pár tisíc obyvatel, je po Stockholmu druhým nejnavštěvovanějším místem ve Švédsku – a hned po příjezdu jsme pochopili proč. Barevné domky, útulné uličky, vůně cukrovinek a klidná atmosféra vytvářely místo, které působilo jako z pohlednice.

Začali jsme návštěvou skanzenu Grännaberg, kde jsme se seznámili s místní historií a tradiční architekturou. Dřevěné stavby, staré zemědělské nástroje a výhled na okolní krajinu nám připomněly, jak se kdysi žilo v této části Švédska.

Poté jsme zamířili na ukázku ruční výroby slavné místní speciality – mentolových špalků Polkagris. Tato cukrovinka vznikla právě v Gränně a dodnes se vyrábí ručně podle původní receptury z roku 1859. Vidět, jak se horká cukrová hmota natahuje, kroutí a tvaruje do typických červenobílých pruhů, bylo fascinující. A samozřejmě jsme neodolali ochutnávce. V obchůdcích jsme našli nejen Polkagris v desítkách příchutí, ale také místní marmeládu a sýry.

Den v Gränně byl klidnější, pohodový, plný barev, chutí a tradic. Po náročném Stockholmu to byla příjemná změna – a další kousek Švédska, který jsme mohli poznat zblízka.

Göteborg: ostrov, Volvo a večer plný adrenalinu

Poslední velký výlet nás zavedl do Göteborgu, druhého největšího města Švédska. Ráno jsme vyrazili brzy, protože nás čekal nabitý program – a i když počasí tentokrát nebylo úplně ideální, náladu nám to rozhodně nezkazilo.

První část dne patřila plavbě trajektem na jeden z výletních ostrovů v souostroví před Göteborgem. Ostrov působil jako typická severská vesnice: dřevěné domky, úzké cestičky, rybářské lodě a klid, který člověk u moře jen tak nezažije. I přes vítr a občasné kapky deště mělo místo své kouzlo – možná právě díky tomu syrovému severskému počasí.

Po návratu do města jsme zamířili do Volvo muzea, které bylo pro mnohé vrcholem dne. Kluci si to užili opravdu naplno – historické modely, moderní technologie, nákladní vozy, autobusy, lodní motory i ukázky bezpečnostních systémů, kterými je Volvo proslulé. Muzeum bylo interaktivní, přehledné a překvapivě zábavné i pro ty, kteří se o auta běžně nezajímají.

Zbytek odpoledne až do večerních hodin jsme strávili v zábavním parku Liseberg, jednom z největších a nejznámějších v celé Skandinávii. Ti odvážnější se vrhli na adrenalinové atrakce, horské dráhy a volné pády, zatímco ostatní si užívali klidnější část programu. Kdo nechtěl do adrenalinu, měl možnost navštívit Universeum – moderní vědecko-technické centrum s akvárii, tropickým pralesem, experimenty a expozicemi o vesmíru, přírodě i technice. Každý si tak našel to své.

Göteborg nám ukázal další tvář Švédska – moderní, živou, přístavní a plnou zážitků. A i když jsme se večer vraceli unavení, byl to jeden z nejpestřejších dnů celého zájezdu.

Den odpočinku: voda, kola a ticho

Po několika dnech plných cestování, muzeí, měst a zážitků přišel zasloužený odpočinkový den. Program byl volnější a každý si mohl vybrat, jak chce strávit čas v okolí penzionu. Ať už člověk toužil po aktivitě, nebo jen po klidu, Švédsko nabídlo ideální podmínky.

Jednou z možností byla nenáročná projížďka na kánoích po klidné vodní hladině místního jezera. Další skupina se vydala na výlet na kolech po cyklistických trasách v okolí. A kdo chtěl opravdu vypnout, mohl jen relaxovat při procházce podél jezera. Pobřeží bylo tiché, čisté a působilo až uklidňujícím dojmem. Někteří seděli na břehu, jiní fotili přírodu nebo si jen užívali chvíli sami se sebou.

Odpočinkový den byl přesně tím, co jsme po nabitém programu potřebovali. Nabral se nový dech, energie i chuť na poslední část zájezdu.

Markaryd: Losí safari

Poslední den našeho severského dobrodružství začal cestou do Markarydu, kde nás čekala jedna z nejoriginálnějších atrakcí celého zájezdu – losí safari. Po příjezdu jsme nastoupili do malého vláčku, který nás během hodinové projížďky zavezl přímo mezi losy.

Vidět losa z bezprostřední blízkosti byl zážitek, na který se jen tak nezapomíná. Někteří jedinci se přiblížili až k vláčku a my jsme měli možnost je dokonce nakrmit. Jejich majestátnost, klid a velikost působily úplně jinak než na fotografiích – byl to opravdový kontakt s divokou severskou přírodou. Bonusem navíc byla projížďka ohradou s bizony. Obzvlášť ti starší a velcí nám naháněli strach, i když jsme seděli ve vláčku.

Po safari jsme měli čas na nákup posledních suvenýrů. Obchůdky nabízely typické švédské produkty: losí motivy, místní sladkosti, dřevěné dekorace i praktické drobnosti, které nám budou připomínat celý zájezd.

Praha: Dobrodružství končí

Odpoledne jsme se vydali na cestu zpět do Dánska a dál, směrem domů. Po dlouhé noční cestě přes Německo jsme v ranních hodinách dorazili zpět do České republiky. Autobus byl plný ospalých, ale spokojených cestovatelů, kteří si v hlavě přehrávali všechny zážitky uplynulých dní – od Kodaně přes Stockholm a Göteborg až po tichá švédská jezera, losí safari a sladkosti z Gränny.

Švédsko nám ukázalo, že cestování není jen o památkách, muzeích a turistických cílech. Je to hlavně o atmosféře, o lidech, které potkáme, o chvílích, které sdílíme, a o zážitcích, které nás spojí. A právě ty společné okamžiky – od ranních cest přes města až po tiché večery u jezera – byly na našem zájezdu tím nejcennějším.

Domů jsme si nepřivezli jen suvenýry, ale i vzpomínky, které budou ještě dlouho žít v našich hlavách. A možná i chuť severskou zemi jednou znovu navštívit.

Foto z: *www.guidebook-sweden.com, staedte-fotos.de, campervansweden.com, swedentips.se, urlaubstracker.at, visitsweden.de, komoot.com*

Adrian Kamenišťák

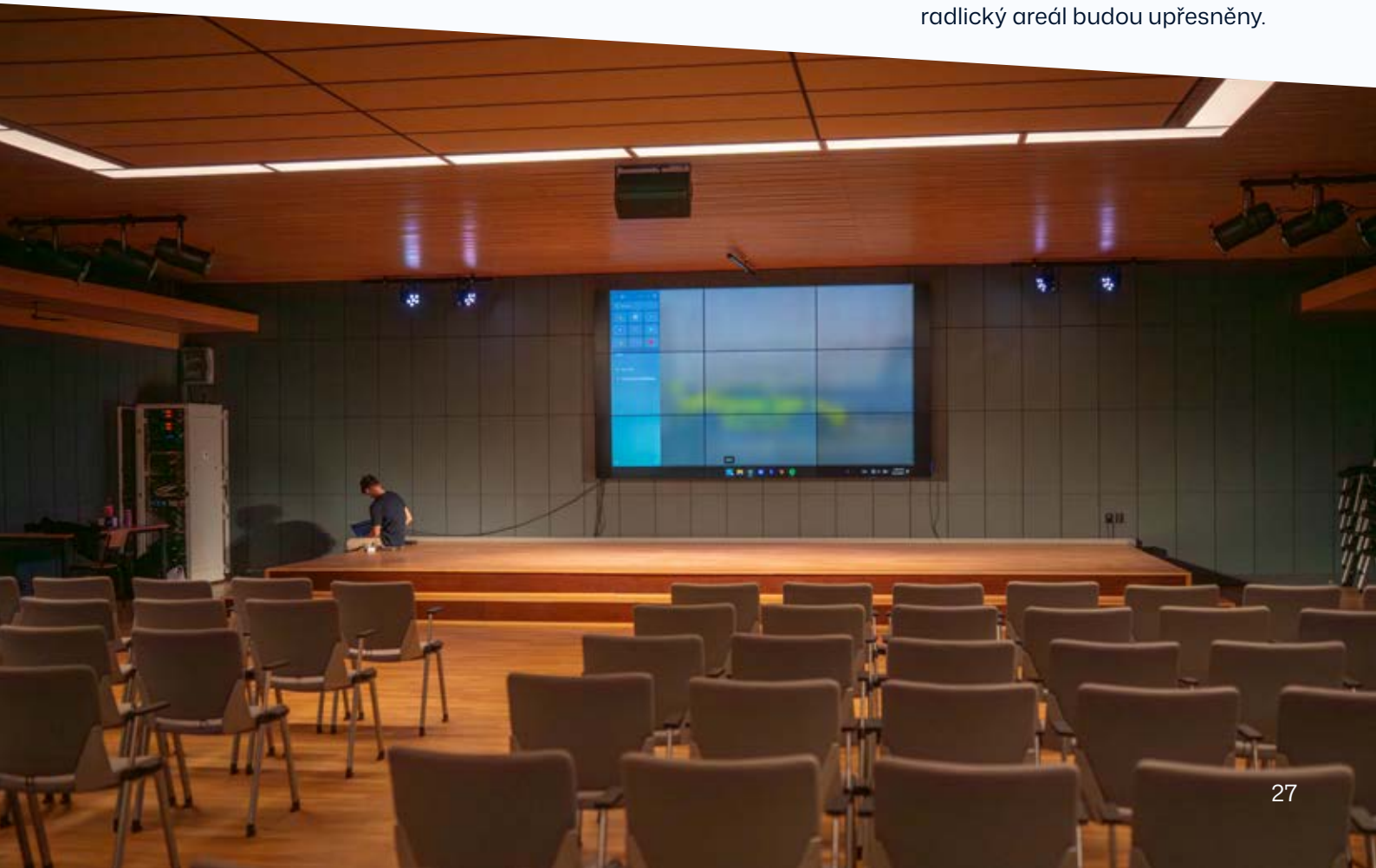
Co se řešilo na studentské radě?

Dne 22. 9. se konala první studentská rada školního roku 2026/2027. Probíraly se na ní dvě hlavní věci: kdo bude novým předsedou a jaké akce čekají školu v tomto roce.

O post předsedy se strhl napínavý souboj mezi Matějem Kopřivou, který chce studentskou radu rozjet naplno jako svůj maturitní projekt, a… Matějem Kopřivou. Výsledek byl přesto překvapivý: novým předsedou se stal Matěj Kopřiva, který při vyhlášení prohlásil: *„Kdo by to čekal… ale nečekaně jsem vyhrál přesně s 23 hlasama z 23, takže gratuluju sobě.“*

O post místopředsedy se ucházeli tři kandidáti. Adriana Petrová, která byla místopředsedkyní už minulý rok, Ondřej Kondrčík a Ondřej Jansa, který prohlásil: *„Rozhodl jsem se zhruba před deseti minutami, že půjdu do kandidatury, a udělám Preslovku zase skvělou.“* Prvním místem skončila Adriana Petrová, druhým místopředsedou je Ondřej Jansa a třetím Ondřej Kondrčík.

Druhým bodem byl plán akcí a těch je letos opravdu hodně. Nejdřív ty praktičtější: na chodby smíchovského areálu přibudou židle, a to tak, aby neporušovaly požární předpisy. Pak ty zajímavější: chystá se karaoke night pro studenty SSPŠ a spolupráce s Dobrým andělem na Den dobrých andělů. Největší událostí bude maturitní ples, který se pro smíchovskou budovu uskuteční 19. 1. 2027 v pasáži Lucerna. Datum a místo pro radlický areál budou upřesněny.

Štěpán Frajbiš

Jak cestovat levně v zemi bohatství?

Lucembursko patří mezi nejbohatší státy světa a zároveň mezi dražší evropské destinace. Rozhodl jsem se proto zjistit, zda je možné tuto malou zemi procestovat i s omezeným studentským rozpočtem. A výsledek mě příjemně překvapil.

První dojmy z Lucemburku

Do Lucemburska jsem vyrazil autobusem FlixBus. Už při prvních procházkách hlavním městem mě překvapilo, jak moderně, čistě a upraveně působí. Historické budovy, úzké uličky a mosty mi v některých ohledech připomínaly Prahu. Lucemburk je však výjimečný svou polohou na skalnatých vyvýšeninách nad hlubokými údolími, díky čemuž nabízí nádherné výhledy na město.

Zaujalo mě také propojení historické architektury s moderními stavbami. Zatímco v jedné části města jsem procházel kolem několik století starých domů, o chvíli později jsem se ocitl mezi prosklenými kancelářskými budovami. Přesto na mě celé město působilo velmi harmonicky a patřilo k nejlépe udržovaným evropským metropolím, které jsem zatím navštívil.

Historické centrum plné zajímavých míst

Jedním z nejhezčích míst byla vyhlídková promenáda Chemin de la Corniche, přezdívaná „nejkrásnější balkon Evropy“. Nabízí výhled na historickou čtvrť Grund, řeku Alzette a okolní opevnění. Právě Grund se svými kamennými mosty a úzkými uličkami mi připomínal historické části Prahy, ovšem s menším množstvím turistů.

Během procházky jsem navštívil také okolí Velkovévodského paláce, katedrálu Notre-Dame a monumentální most Adolphe, jeden ze symbolů města. Za zmínku stojí i moderní čtvrť Kirchberg, kde sídlí řada evropských institucí.

Pokud bych měl doporučit jednu placenou atrakci, byly by to podzemní kasematy Bock. Jedná se o rozsáhlý systém obranných chodeb vytesaných do skály, jejichž historie sahá až do 17. století. Jsou součástí památek UNESCO a studentské vstupné ve výši 9 eur se podle mě rozhodně vyplatí. Většinu ostatních zajímavých míst přitom můžete navštívit zcela zdarma.

Veřejná doprava zdarma? Tady skutečně ano!

Jednou z největších výhod Lucemburska je veřejná doprava, která je od roku 2020 pro všechny zdarma. Bez placení lze využívat autobusy, tramvaje i vlaky ve druhé třídě, a to prakticky po celé zemi.

Nemusel jsem tak řešit jízdenky ani tarifní zóny a mohl jsem cestovat bez dalších výdajů. Díky tomu se vyplatí navštívit i místa mimo hlavní město, například historické Vianden s monumentálním středověkým hradem nebo severněji položené Clervaux, známé svým bílým hradem a kopcovitou krajinou.

Je Lucembursko opravdu tak drahé?

Ceny mi připadaly srovnatelné s Kodaní, kterou jsem navštívil během předchozí cesty. Některé potraviny byly výrazně dražší než v Česku. Například kilogram brambor jsem našel za 37 Kč, tedy téměř trojnásobek ceny, na kterou jsem zvyklý z domova. Jde však o extrémnější příklad, nikoliv o běžný rozdíl u všech potravin.

Pokud si člověk nakupuje v supermarketech a připravuje vlastní jídlo, dá se podle mé zkušenosti se 400 Kč na den za stravování bez problémů vyjít. Není

tedy nutné utrácet vysoké částky v restauracích.

Vyšší ceny je navíc potřeba vnímat v souvislosti s místními mzdami. Zatímco česká minimální hrubá měsíční mzda činí v roce 2026 22 400 Kč, v Lucembursku dosahuje u dospělého nekvalifikovaného zaměstnance přibližně 2 771 eur (69 000 Kč). To je více než trojnásobek, přestože i náklady na bydlení a služby jsou zde vyšší.

Vyplatí se Lucembursko navštívit?

Před cestou jsem příliš nevěděl, co od Lucemburska očekávat. O to více mě překvapila kombinace moderního, čistého města s nádhernou historickou architekturou a množstvím zajímavých míst.

Přestože se jedná o dražší destinaci, bezplatná doprava, volně přístupné památky a možnost levnějšího stravování umožňují poznat zemi i s omezeným rozpočtem. Lucembursko bych proto rozhodně doporučil každému, kdo hledá méně tradiční evropskou destinaci.

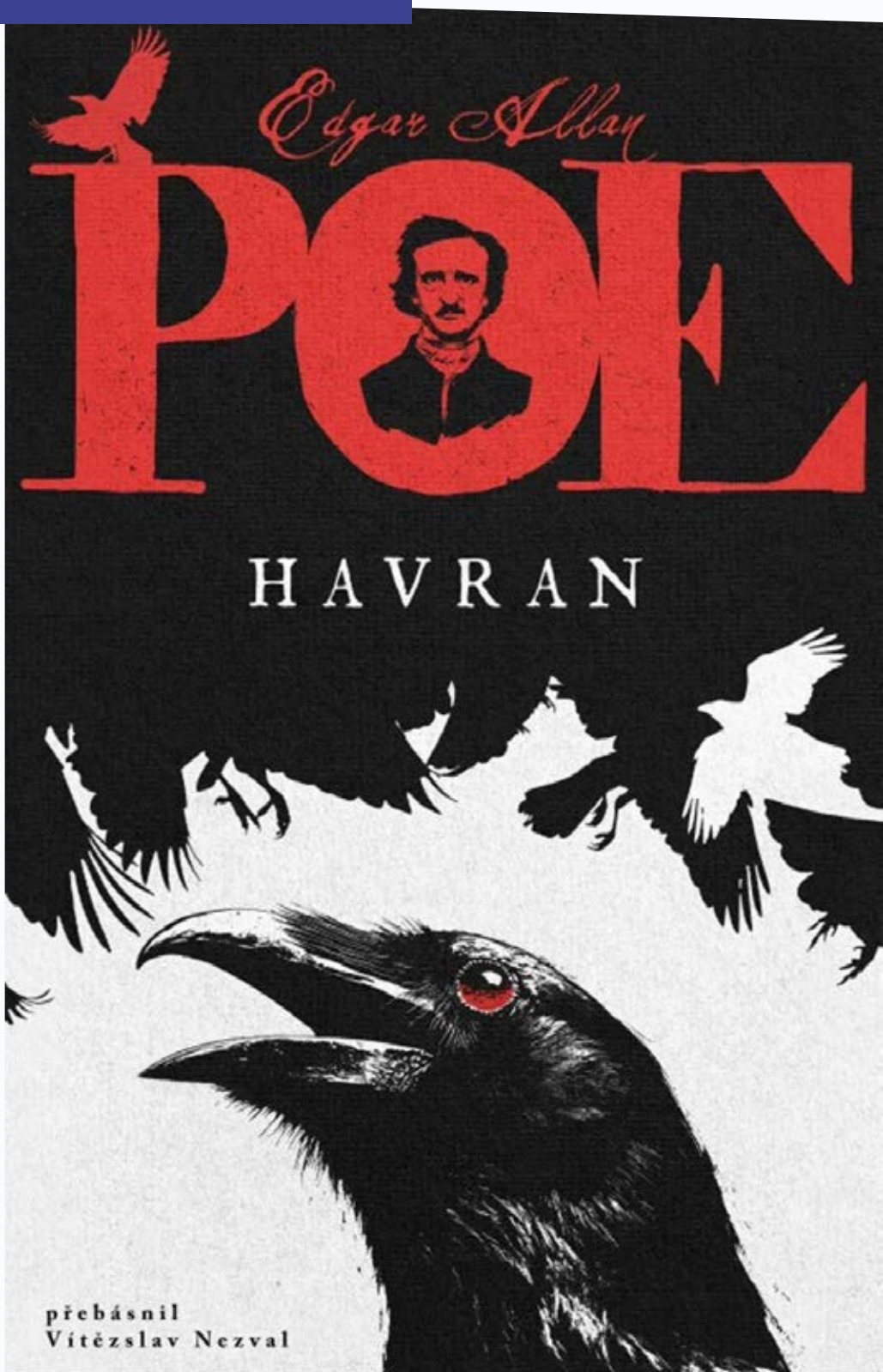
Foto z: *wikimedia.org*

Radek Balfín

Doporučení maturitní četby:

Havran

Autor: Edgar Allen Poe
Forma: báseň
Napsáno: 1845
Spadá do: světové literatury 19. století

Havran není příliš obtížná četba, vzhledem k délce básně se dá přečíst za pár minut, alternativně pokud preferujete audioknihy, na internetu existuje spousta dramatických čtení pod 15 minut. Navíc je to báseň tak ikonická, že existuje spousta literárních rozborů, které vám mohou pomoci s interpretací.

Většina lidí ovšem nečte kvůli délce díla, jde přece o děj. Hlavní postavou je nejmenovaný muž, pravděpodobně učenec, truchlící nad smrtí své milé jménem Lenora. Chvíli po půlnoci se tento muž setká s havranem, který vletěl do jeho studovny a usadil se na bystě Athény. Žertovně se havrana začne ptát na otázky, k jeho údivu havran odpoví, a vždy jen jedním slovem *„nevermore“* (nikdyvíc). Otázky muže se začnou stupňovat, začnou být více osobní víc komplikované. Havranova odpověď? *„Nevermore“*. Muž se zeptá, zda někdy uvidí svou Lenoru. Havran opět odpoví *„nevermore“*. Muž po této odpovědi označí havrana za démona, za sílu zla, ale nepřestane se ptát. Zeptá se, zda existuje posmrtný život, zda po smrti bude v klidu a míru. Havran odpoví *„nevermore“*. Nakonec se muž zeptá, kdy havran odejde a nechá ho být. *„Nevermore“*. Odpoví havran.

Báseň končí verši:
přeložil Vítězslav Nezval

Pak se klidně ulebedí, stále sedí, stále sedí
jako ďábel na bělostných ňadrech Pallas Athéné;
oči v snění přimhouřeny na pozadí bílé stěny,
lampa vrhá beze změny jeho stín, jímž uhrane –
a má duše z toho stínu, jímž mne navždy uhrane,
nevzchopí se - víckrát ne.

Z literárního hlediska báseň vykazuje klasické znaky Poeovy literatury, je temná, gotická a svého času hororová. Unikátní je v tom, že je metaforou pro žal a depresi, které učenec na konci textu propadne.

Pro ty, co si věří bych doporučoval přečíst si text v angličtině, slovní obraty jsou zachovány v originále a dávají textu jakousi mystičnost a hravost, báseň často rýmuje slova *„nevermore“* (nikdyvíc) a *„nothing more“* (a nic víc), a i přesto že tento konkrétní rým v překladu zůstává spousta dalších ne.

Je dobré si báseň přečíst i pokud ji nakonec jako maturitní četbu nevezmete, dodá vám totiž jistý přehled, vizuál havrana a jeho metaforický význam je totiž poněkud častí v popkultuře. Pokud se ovšem rozhodnete si Havrana vzít k maturitě donáším vám radu od češtináře Pana Kafky, když o Havranu mluvil jako o maturitní četbě často doporučoval znát alespoň jednu další báseň od Edgara Allena Poea (Jáma a Kyvadlo není báseň).

Foto z: *wikimedia.org, zbozi.cz*

Sophie Koudelová

SSPŠ Game Jam 2026

Druhý ročník akce SSPŠ Game Jam prověřil za 48h nejen znalosti studentů z oblasti vývoje her, ale také jejich schopnost spolupracovat, hledat kreativní řešení a dokončit projekty až do konce. Letošním tématem byla evoluce.

Akce proběhla ve dnech 11.–13. září 2026 v prostorách Next Zone Event Space, který byl na 48 hodin zaplněn přibližně 60 středoškolskými studenty. Ti měli za úkol v týmech vytvořit vlastní počítačovou hru.

Program odstartoval v pátek 11. září v 15.00 hodin. Po zahájení a vysvětlení základních pravidel se uskutečnilo kolo štěstí, které vybralo téma ročníku. Tím se stala evoluce. Následně se spustil časový limit a všichni začali pracovat na svých projektech.

Cílem bylo za 48 hodin vytvořit od základů funkční hru. Studenti dostali příležitost pojmout téma po svém a promítnout ho jak do herních mechanik, tak do příběhu a celkového zpracování hry. Game Jam tímto prověřil nejen znalosti studentů z oblasti vývoje her, ale také schopnost spolupracovat, rozdělit si jednotlivou práci a hledat kreativní řešení v časovém omezení. Úspěch spočíval v soustředění a efektivní týmové komunikaci.

Vítězem letošního ročníku se stal tým Tuerin hem&roid ze SOŠ a SOU spojů Kolín se svou hrou Senca. Ti vytvořili hru, v níž se hráči stávají malou housenkou, která má sen. Chce se zakuklit a postoupit do další fáze života. Na cestě za svým cílem však musí překonávat nástrahy přírody, které prověřují její odhodlání i schopnosti.

Druhé místo obsadil tým Záporáci se hrou Caseus a na třetím místě se umístil student Adam Meszaros se svou hrou Letem světem. Oba týmy tvořili studenti Smíchovské střední.

„Druhý ročník SSPŠ Game Jamu považuji za velmi povedený. Snažili jsme se, aby byla akce co nejvydařenější,“ okomentoval akci jeden z hlavních organizátorů Ondřej Janoušek. Hlavní letošní změnou byla úprava způsobu hodnocení her odbornou porotou.

Na hodnocení vytvořených her se podílela odborná porota. Jejími členy byli Lukáš Čákora ze SOŠ a SOU spojů Kolín, Aleš Ulm ze společnosti Bohemia Interactive, Milan Lukeš ze společnosti SCS Software, Petr Slaný z Game Devs Ostrava a Hedvika Jandová z Flying Rat Studio. Účastníci tak měli jedinečnou možnost představit své projekty lidem, kteří mají s herním vývojem dlouholeté zkušenosti.

Druhý ročník akce zorganizovali dva absolventi Smíchovské střední Ondřej Janoušek a David Čurda. Realizaci akce podpořila řada partnerů a sponzorů, mezi které patřily společnosti Bohemia Interactive, MADFINGER Games, SCS Software, Flying Rat Studio a Frist, dále SOŠ a SOU spojů Kolín, SŠ Michael a Game Devs Ostrava. Jejich podpora pomohla vytvořit podmínky pro konání akce, která ukázala, že vývoj počítačových her je nejen o programování, ale také o kreativitě, spolupráci a schopnosti dotáhnout věci do konce.

Krátké zprávy

Velký svět techniky přiblížil dětem jaderné elektrárny

Od 21. do 24. září 2026 se v Ostravě konala akce Velký svět techniky, které se za Smíchovskou střední zúčastnila Markéta Kuběnová ze třídy 2.GB. Během programu navštívila dvě základní školy, kde dětem představila vzdělávací projekt společnosti ČEZ. Díky virtuálním brýlím si žáci mohli prohlédnout jaderné elektrárny Dukovany a Temelín a nahlédnout i do míst, kam se běžně nedostanou ani pracovníci elektráren.

„Děti se tak dostaly i na místa, kam se ani běžní pracovníci nedostanou. Většina dětí si prohlídku velmi užila,“ popsala Markéta Kuběnová. Projekt ukázal, jak lze pomocí moderních technologií přiblížit žákům složitá technická témata zábavnou a interaktivní formou.

Foto z: *dolnivitkovice.cz/velky-svet-techniky/*

Smíchovská střední jedná o spolupráci s Dobrým andělem

V pondělí 21. září 2026 proběhla schůzka mezi předsedou Studentské rady Smíchovské střední Matějem Kopřivou ze třídy 4.A a ředitelkou organizace Dobrý anděl Šárkou Procházkovou. Hlavním tématem byla možnost spolupráce školy s organizací, která finančně pomáhá rodinám s dlouhodobě nemocnými dětmi nebo rodiči.

Jedním z návrhů byla spolupráce na Dni Dobrých andělů, jehož cílem je připomenout význam vzájemné pomoci a poděkování lidem, kteří nás podporují. *„Primárně se jednalo o spolupráci na dni Dobrých andělů, který má poukázat, že každý člověk má nějakého dobrého anděla, který nám pomáhá, i když si to neuvědomuje, a že je dobré mu za to poděkovat,“* uvedl Matěj Kopřiva.

DOBRÝ ANDĚL

Jednání o budoucnosti oboru Hotelnictví

V úterý 22. září 2026 se v ředitelně areálu Radlice uskutečnilo jednání o budoucnosti oboru Hotelnictví, především o zajištění praxí v provozech zřizovaných nebo řízených Smíchovskou střední. Setkání se zúčastnili ředitel školy, jeho zástupkyně Jana Kunclová a profesoři Dominika Mihoučová, Jan Havel a Zdeněk Mareš.

Hlavním tématem byly budoucí výzvy a možnosti zapojení pedagogů do praktické výuky i zajištění provozu. *„Nastínil jsem přítomným, jaké výzvy před námi jsou, a nabídl jsem jim možnost se na nich aktivně podílet, převzít za určité části praktické výuky i zajištění provozu zodpovědnost,“* uvedl ředitel. Účastníci se dohodli, že se v následujícím týdnu znovu setkají a pedagogové předloží návrh řešení.

První setkání Vědeckého klubu Smíchovské střední

Ve čtvrtek 24. září 2026 proběhlo první setkání Vědeckého klubu Smíchovské střední, kterého se zúčastnili čtyři studenti z různých ročníků. Diskutovali o diferenciální analýze, vesmírných programech Evropské kosmické agentury i nadcházejících vědeckých akcích a plánovali další rozvoj klubu. Setkání proběhlo v přátelské atmosféře a klub se bude scházet každý lichý týden ve čtvrtek od 14:00 do 16:00. Alexandr Svoboda (2.B) ocenil jeho potenciál slovy: *„Už teď vnímám v klubu velký potenciál jako v místě pro budování komunity kolem vědy.“*

Promítání filmu Odyssea pro studenty Smíchovské střední

Ve středu 23. září 2026 se uskutečnilo promítání filmu Odyssea režiséra Christophera Nolana, kterého se zúčastnilo přibližně 300 studentů z různých ročníků Smíchovské střední a 15 dozorujících pedagogů. Akci organizovala vedoucí předmětové komise Mgr. Tereza Krausová. Promítání proběhlo bez organizačních komplikací a studenti měli možnost obohatit si své znalosti i všeobecný přehled prostřednictvím filmového zpracování známého literárního námětu.

Podle Terezy Krausové účastníci hodnotili film při závěrečné reflexi převážně pozitivně. Zhlédnutí bude přínosné také pro výuku českého jazyka a literatury, zejména v 1. ročnících, které se budou věnovat starověké řecké literatuře. *„Podněty sesbírané díky zhlédnutí filmu budou také zařazeny do výuky 1. ročníků, kde se budou vyučující ČJL zabývat starověkou řeckou literaturou,“* uvedla p. uč. Krausová. Zároveň poděkovala pedagogům za pomoc s organizací a všem účastníkům za spolupráci.

Jednání o spolupráci se Sekyra Foundation

Ve čtvrtek 17. září 2026 se v areálu Smíchov uskutečnilo jednání s Terezou Křepelovou, ředitelkou sekce vzdělávání nadace Sekyra Foundation. Za Smíchovskou střední se zúčastnil ředitel školy a Daniel Franc (2.C). Hlavním tématem byly možnosti budoucí spolupráce, na jejímž rozvoji se chtějí podílet také studenti Václav Molík (2.A) a Daniel Franc. *„Z meetingu mám dobrý pocit a vidím v této spolupráci velký potenciál,“* uvedl Daniel Franc. Další jednání se zaměří na konkrétní témata a studentské návrhy.

SEKYRA FOUNDATION

Slavnostní představení výstavy Osvětim

V pondělí 21. září 2026 se v prostorách Space Gallery v areálu Radlice uskutečnilo slavnostní představení výstavy Auschwitz Exposition pro zástupce historických organizací a muzeí. Akci za Smíchovskou střední organizoval Vojtěch Pavlín ze třídy G2A. *„Předpremiéra výstavy Auschwitz Exposition […] sklidila pozitivní ohlasy, zejména ze strany vedení Národního archivu,“* uvedl Pavlín. Zapojení studentů do připomínání holocaustu ocenil také ředitel školy: *„Velmi si vážím přístupu skupiny studentek a studentů pod vedením pana Vojtěcha Pavlína, kteří se věnují tématu holocaustu. Opět skvěle reprezentovali naši školu před pozvanými hosty a já jim za to velmi děkuji.“*

Sociální partneři

„Ještě jednou díky za inspirativní setkání v minulém týdnu a vracím se k mé prosbě či nabídce, kterou jsem zmínil v závěru setkání. Jak jsem Vás informoval, organizujeme v termínu od 16.9. do 19.9. aktivitu/projekt Future Builders a byli bychom velmi rádi, kdybyste se mohli aktivity zúčastnit. Rozumím a respektuji, že není třeba školu propagovat s ohledem na to, že máte převis poptávky nových studentů nad nabídkou, ale diskutoval jsem celou věc s kolegyněmi a myslím, že by bylo velmi přínosné, kdyby se mohli akce v nějakém modu zúčastnit někteří vaši studenti, např. kolegové, kteří byli s námi na obědě.“

Jiří Nouza, prezident Svazu podnikatelů ve stavebnictví, citace z e-mailu řediteli Smíchovské střední

„Rád bych Vám poděkoval za zorganizování návštěvy a za Váš čas, který jste věnoval paní Ing. Fajdové a Ing. Palenčárové. Dámám se návštěva líbila, oceňovaly Vaši vstřícnost a říkaly, že byla pro ně velmi inspirativní a zajímavá.“

Ing. Daniel Vondráček, ředitel agentury EDUCO s.r.o.

„Jménem Nadačního fondu Matika Česku bych Vám chtěla moc poděkovat, že na Vaší škole může fungovat jeden z našich matematických kroužků. Kroužky pomáhají dětem získat větší jistotu v matematice, zkoušet nové soutěže, objevovat různé cesty k řešení a najít partu podobně naladěných dětí. Zároveň jsou velkou inspirací i pro samotné učitele. Marcel Frei vede kroužek naprosto skvěle a od dětí na něj máme výbornou zpětnou vazbu. Velmi si vážíme jeho energie a způsobu, jakým děti pro matematiku dokáže nadchnout. Právě teď, kdy si děti vybírají své kroužky, bych Vás chtěla poprosit o ještě jedno sdílení informace mezi vaše žáky a rodiči, ať už přes Bakaláře, EduPage, Teams nebo jiný kanál, který na škole používáte. Zjišťujeme totiž, že kroužky dokážou oslovit i děti, které by se za matematické nadšence původně vůbec nepovažovaly. Často je získá právě skvělý učitel, jiný způsob práce a parta dalších dětí. Pokud by Vás zajímalo více, velmi ráda se s Vámi potkám online a nasdílím konkrétní data z našich kroužků i to, co v Matice Česku aktuálně připravujeme. Děkuji za spolupráci a podporu.“

Michaela Pavlík, Community & Project Lead projektu Matika Česku

Fotoreport:

Adaptační kurz

Fotili: Sophie Koudelová, Matěj Kýhos,
Julie Friedlová

Školní časopis Presloviny

Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium
Preslova 72/25, Praha 5 - Smíchov, 150 21

Číslo 10/2026 | Náklad 100 ks

Design: Vladimír Skopec, Dan Rýdl
Korektura: Kristýna Dřevikovská, Lucie Kožíšková
Vedení časopisu Presloviny: Vladimír Skopec, Dan Rýdl
Tel.: +420 735 123 683
E-Mail: sefredaktor@presloviny.cz
www.presloviny.cz
Máte zájem o publikaci svého článku? Napište nám na redakce@presloviny.cz

© 2026 Presloviny (Vladimír Skopec). Všechna práva vyhrazena.
Žádná část časopisu nesmí být reprodukována bez schválení.

Školní časopis
Presloviny

Smíchovská
střední